

พระราชบัญญัติ

สถานพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสถานพยาบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะ ซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบกิจการอื่นด้วยการผ่าตัด ฉีดยา หรือฉีดสารใดๆ หรือด้วยการใช้กรรมวิธีอื่นซึ่งเป็นกรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้โดยกระทำให้เป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยการขายยาซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

“ผู้ป่วย” หมายความว่า ผู้รับบริการในสถานพยาบาล

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตและปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐบาล เทศบาล และสภาเทศบาล และสถานพยาบาลอื่นซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ตั้งหรือดำเนินการสถานพยาบาล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๗ ผู้ใดจะตั้งหรือดำเนินการสถานพยาบาล ให้ยื่นคำขอตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลได้ต่อเมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ขอ

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี

(ข) มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องด้วยศีลธรรมอันดี

(ค) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ และ

(ง) มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินการสถานพยาบาลได้

ความใน (ก) (ข) และ (ค) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ขอเป็นนิติบุคคล

(๒) สถานพยาบาลมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และตั้งอยู่ในทำเลที่ไม่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๓) มีเครื่องมือและเครื่องใช้ประจำสถานพยาบาลเพียงพอ

(๔) มีผู้ดำเนินการ และ

(๕) มีผู้ประกอบโรคศิลป์สำหรับสถานพยาบาลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้ต่อเมื่อปรากฏว่าผู้ขอ

(๑) เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ไม่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ก่อนแล้วเกินหนึ่งแห่งในกรณีขอดำเนินการสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือไม่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนอยู่แล้วในกรณีขอดำเนินการสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และ

(๓) เป็นผู้ที่อาจควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลนั้นได้โดยใกล้ชิด

มาตรา ๑๐ ผู้ขอตั้งสถานพยาบาล ผู้ขอดำเนินการสถานพยาบาล และผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาลจะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลและใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ให้ออกตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบนั้นจะกำหนดแผน สาขาและชั้นของการประกอบโรคศิลปะหรือประเภทของผู้ป่วยด้วยก็ได้

ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาตนั้น ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะ

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

ประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับปีต่อไปก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้มีการประกอบโรคศิลป์ทั้งแผนปัจจุบันและแผนโบราณในสถานพยาบาลเดียวกัน

มาตรา ๑๓ ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบโรคศิลป์ ประกอบโรคศิลป์ในสถานพยาบาล และมีให้มีการประกอบโรคศิลป์ผิดแผน สาขา หรือชั้น หรือผิดประเภทของผู้ป่วย ตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล

มาตรา ๑๔ ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้มีการรับผู้ป่วยไว้ค้างเกินเกินจำนวนเตียงตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินซึ่งหากไม่รับไว้อาจเกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย

มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินการต้องดูแลสถานพยาบาลให้สะอาดเรียบร้อยและคงมีลักษณะอันเหมาะสมแก่การใช้เป็นสถานพยาบาลเช่นเดิม

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการต้องจัดให้คงมีผู้ประกอบโรคศิลป์สำหรับสถานพยาบาลและผู้ประกอบโรคศิลป์ประจำสถานพยาบาลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีเครื่องมือและเครื่องใช้ประจำสถานพยาบาลให้เพียงพออยู่เสมอ

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการต้องจัดทำหลักฐานทางแพทย์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องเก็บหลักฐานนั้นไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่จัดทำ

มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการจัดทำสถิติผู้ป่วยจากหลักฐานทางแพทย์ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีป้ายชื่อผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาลแสดงไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาลนั้น ส่วนป้ายชื่อของสถานพยาบาลจะจัดให้มีหรือไม่ก็ได้

ลักษณะ รายละเอียดและขนาดของป้ายดังกล่าวและของตัวอักษรให้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลและใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาลนั้น

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการโฆษณาหรือประกาศหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาหรือประกาศด้วยประการ-

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

ใด ๆ ซึ่งข้อ ที่ตั้งหรือกิจการของสถานพยาบาล หรือคุณสมบัติ หรือความสามารถของผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาล อันเป็นไปในทางโอ้อวดหรือเป็นเชิงชักชวนให้ผู้ป่วยมารับการรักษาพยาบาล

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต การขออนุญาตต้องส่งแผนผังและรายการเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติม

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาล ผู้ดำเนินการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา ๒๕ ถ้าผู้ดำเนินการพ้นจากหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ผู้ดำเนินการหรือผู้รับอนุญาตอาจมอบหมายให้ผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาลนั้น หรือในกรณีไม่มีผู้ประกอบโรคศิลปะสำหรับสถานพยาบาลนั้น ก็อาจมอบหมายให้ผู้ประกอบโรคศิลปะอื่นดำเนินการแทนได้ ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ดำเนินการแทนหรือผู้รับอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ให้ดำเนินการแทน

ผู้ดำเนินการแทนต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๕ และมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ผู้รับอนุญาตอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕ (๑) ทำหน้าที่แทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ถ้าไม่มีผู้รับมอบหมายก็ให้ผู้ดำเนินการทำหน้าที่แทนไม่เกินเก้าสิบวัน และให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับมอบหมายหรือผู้ดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสามวัน นับแต่วันที่มีการมอบหมายหรือวันเข้าทำหน้าที่แทนผู้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี และให้ผู้ทำหน้าที่แทนนั้น มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นผู้รับอนุญาต

มาตรา ๒๗ การเปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการสถานพยาบาลจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตและให้นำความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ถ้าผู้รับอนุญาตจะเลิกสถานพยาบาล ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๒๙ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจสถานพยาบาลหรือสถานที่ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเวลาที่ทำกรอยู่หรือสงสัยว่าทำการ

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

อยู่ แต่ห้ามมิให้ตรวจระเบียบรายตัวผู้ป่วย ให้ผู้รับอนุญาต
ผู้ดำเนินการหรือบุคคลซึ่งอยู่ในสถานนั้นอำนวยความสะดวก
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๓๐ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ
ปฏิบัติการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่
ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเตือน
เป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการปฏิบัติการให้ถูก-
ต้องภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความ-
ผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ปิดสถานพยาบาลเป็น
การชั่วคราวในเมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ

(๑) ไม่ปฏิบัติการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เตือนตาม-
ความในมาตรา ๓๐

(๒) ปฏิบัติการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎ-
กระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน
ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๒ คำสั่งปิดสถานพยาบาลให้มีกำหนดเวลาตาม-
ที่ผู้อนุญาตเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง
ให้ผู้อนุญาตทราบ แต่ผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งก่อนกำหนด
เวลาดังกล่าวก็ได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้มีการปฏิบัติตามพระ-
ราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราช
บัญญัตินี้ หรือคำเตือนตามความในมาตรา ๓๐

คำสั่งปิดสถานพยาบาลให้ทำเป็นหนังสือส่งแก่ผู้อนุญาต
ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ยอมรับหรือส่งคำสั่งให้แก่ผู้อนุญาต
ไม่ได้ ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาล
และให้ถือว่าผู้อนุญาตได้ทราบคำสั่งแล้ว คำสั่งนั้นจะ
โฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นใดด้วยก็ได้

มาตรา ๓๓ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้
ดำเนินการสถานพยาบาล ในเมื่อปรากฏว่าผู้ดำเนินการ

(๑) ไม่เป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ตามมาตรา ๕ (๑) หรือ

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ

การส่งคำสั่งไปยังผู้ดำเนินการนั้น ให้นำเอาวิธีการดังกล่าว
ในมาตรา ๓๒ วรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๓๔ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว จะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

การขออนุญาตตามความในวรรคแรก ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๓๕ คำสั่งของผู้อนุญาตที่ได้สั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๗ ผู้ใดตั้งหรือดำเนินการสถานพยาบาลโดยมิได้รับใบอนุญาต หรือในระหว่างที่ถูกสั่งให้ปิดสถานพยาบาล หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลจะสั่งริบบรรดาสิ่งของที่ใช้ในการรักษาพยาบาลด้วยก็ได้

มาตรา ๓๘ ผู้ใดดำเนินการสถานพยาบาล เมื่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสิ้นอายุแล้ว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดดำเนินการสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงดำเนินการสถานพยาบาลนั้นต่อไปได้จนสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา ๔๓ ผู้ใดดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ ถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไปจะต้องจัดให้มีใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษา-
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้อนุญาตและ
พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม
ไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม
และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ๑๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
 - ไม่เกิน ๑๐ เตียง ๒๐๐ บาท
 - เกิน ๑๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๒๕ เตียง ๕๐๐ บาท
 - เกิน ๒๕ เตียง แต่ไม่เกิน ๕๐ เตียง ๑๐๐๐ บาท
 - เกิน ๕๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เตียง ๒๐๐๐ บาท
 - เกิน ๑๐๐ เตียง ๓๐๐๐ บาท
๓. ค่าต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ๕๐ บาท
๔. ค่าต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
 - ไม่เกิน ๑๐ เตียง ๑๐๐ บาท
 - เกิน ๑๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๒๕ เตียง ๒๕๐ บาท
 - เกิน ๒๕ เตียง แต่ไม่เกิน ๕๐ เตียง ๕๐๐ บาท
 - เกิน ๕๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เตียง ๑๐๐๐ บาท
 - เกิน ๑๐๐ เตียง ๑๕๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ๕๐ บาท
๖. ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ๑๐๐ บาท
๗. ใบแทนใบอนุญาต ๒๐ บาท

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมถึงสถานที่ทำการตรวจรักษาโรคแก่คนเจ็บไข้ภายนอกทั่วไป และปรากฏว่ามีผู้จัดตั้งสถานตรวจรักษาโรคขึ้นตามที่แตกต่างกัน และโฆษณาว่า มีแพทย์ปริญญารับจำรับตรวจโรค รักษาโรค ฉีดยา ผ่าตัด บ้าง ตั้งชื่อว่าเป็นสถานการแพทย์บ้าง เป็นคลินิกบ้าง หรือเป็นสถานที่ทำฟันหรือรักษาฟัน หรือรับฝากครรภ์ รับทำการคลอดบุตร ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น โดยไม่มีแพทย์หรือทันตแพทย์ หรือผดุงครรภ์ประจำทำการตามลักษณะของวิชาชีพนั้นๆ เป็นช่องทางให้คนธรรมดาสามัญตั้งสำนักงานแพทย์ และแอบแฝงรับทำการตรวจรักษาโรคแก่คนเจ็บไข้ได้ง่าย หรือบางแห่งใช้หรือจ้างคนที่ไม่มีความรู้เพียงเล็กน้อยให้กระทำการ หรือจ้างแพทย์ให้คอยรับผิชอบเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ก็ให้แพทย์รับสมอ้างว่าเป็นแพทย์ประจำอยู่บ้าง หรือว่าแพทย์ใช้ให้กระทำบ้าง ซึ่งความจริงแพทย์มิได้ประจำอยู่ อันเป็นการกระทำหรือร่วมมือกันกระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ เป็นภัยและเกิดความเสียหายแก่ราษฎรผู้รู้เท่าไม่ถึงการว่าสถานที่ใดเป็นอย่างไร และใครเป็นใคร จึงจำเป็นต้องควบคุมการจัดตั้งสถานตรวจรักษาโรคให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อนึ่ง เนื่องจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งควบคุมเฉพาะสถานพยาบาลที่รับคน-

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

เจ็บไข้เข้าไว้รักษาพยาบาลภายในนั้น บางมาตราก็ยังไม่เหมาะสม เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม และเพื่อความสะดวก ควรยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติควบคุมสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ เสีย และตราพระราชบัญญัติสถานพยาบาลขึ้นใหม่เพื่อจัดระเบียบและควบคุมสถานพยาบาลทั้งหลายให้รัดกุมยิ่งขึ้น